

[Brusvang.]

meget, meget væsentlig, på dette eller hint område. Det må ikke være udelukket. Her finder jeg altså, at vi anvender en procedure, som undertiden fører til for snævre resultater.

Dette hænger måske sammen med det andet problem i markedsudvalget. Jeg har i det hele et indtryk af, at debatten i markedsudvalget ikke lige netop er det, som man forventede. Det er, ligesom hele kampstemningen forud for den 2. oktober mere eller mindre er ført med ind i udvalget, hvilket altså fører til et batteri af spørgsmål. Men all right, min vurdering som nyt medlem kan være forkert, og jeg lader mig gerne belære af folk med mere erfaring, hvis min egen vurdering er forkert. Sluttelig vil jeg gerne have lov til at citere — ikke ordret, men i hvert fald idémæssigt — et argument, som meget ofte blev fremført af forhenværende statsminister Jens Otto Krag i debatten op til den 2. oktober. Det er i ideen parallelt med nogle af de synspunkter, hr. Ivar Nørgaard har fremført her i dag. Det, der tjener de små lande bedst, er, at vi arbejder frem mod et Europa, baseret på et retsgrundlag, et retsgrundlag, der så nøje som muligt og så afvejet som muligt fastsætter rettigheder og pligter, som vi kan arbejde efter. I denne forbindelse vil jeg pege på, at når vi skal leve op til dette, så må vi naturligvis følge den politik, at når der sker et retsbrud, hvad enten det er en direkte krænkelse af juridiske regler eller et moralsk brud — med hensyn til valutakrisen for nylig er jeg lidt i tvivl om den juridiske status af det brud, der fandt sted, om det ikke snarere var et moralsk brud, men det skal jeg lade ligge — hver gang der sker et brud på reglerne, det være sig juridisk eller moralsk, så skal vi være de første til at protestere herimod og holde de store lande til reglerne, holde dem til samarbejdet, men vi skal være de sidste til i en sådan situation at skabe katastrofestemning og kaste vrage på det fundament og de regler, som trods alt består. For os i mit parti er det helt afgørende i den nuværende situation, at det blivende, det er traktaterne, det er det, der hører sammen med traktaterne, det er toldunionen, det er det fælles marked, det er de organer, der styrer dette, det er Kommissionen, det er Rådet, det er Domstolen og det er Parla-

mentet — og ikke mindst Parlamentet med dets stigende betydning. Det er det fundament, der i dag er betydningsfuldt, som vi bygger på, og som vi efter vort skøn med rette bygger vor optimisme på.

Maigaard (SF):

Jeg vil gerne indlede med at takke ministeren for redegørelsen, og jeg vil ikke mindst takke for det sigte, den opbygning, som ministerens redegørelse havde. Tidligere har det været sådan, at der var et meget skarpt skel mellem det økonomiske samarbejde inden for traktaten og den politiske integration, som foregår udenfor. I den tidligere regerings tid var skellet så skarpt, at det blev markeret med to ministre — stundom to verdener, syntes man, når man så den måde, skellet blev administreret på. Men nu siges det i ministerens redegørelse klart, at det er traktaten og de to topmødeerklæringer, der er basis for regeringens politik, og de to topmødeerklæringer tager jo ikke smålige hensyn til, hvad der er inden for og uden for traktaten; her taler man om det økonomiske samarbejde og den politiske integration på lige fod. Nu står der i regeringens redegørelse, at den kommende tids arbejde hviler på resultaterne af topmødet i Paris i oktober 1972 og i København i 1973. Nu omtales sikkerhedskonferencen sammen med det økonomiske samarbejde, nu omtales forholdet til Amerikas Forenede Stater sammen med samarbejdet inden for traktaten. Nu åbner regeringen debatten om den europæiske union, den gør det tøvende, men den åbner debatten, og det anser jeg som markedsmodstander for et fremskridt.

Har jeg ikke andre taksigelser at bringe udenrigsministeren, så skal han i alt fald have den indledningsvis, at skellet, dette kunstige skel mellem den politiske integration og det økonomiske samarbejde inden for traktaten, er fjernet. Det er jeg glad for, for det skaber større åbenhed om, hvad der sker, og det gør det nemmere for befolkningen at forstå, hvad det drejer sig om. Og her synes jeg nok, det var på tide, at vi nu efter mere end 1 års medlemskab i fællesmarkedet prøvede at rejse en diskussion om meningen med det hele, prøvede at rejse en diskussion om den europæiske union.

Dette begreb, den europæiske union, blev introduceret fra Paris-topmødet, og blev